

Nr 3

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om avdrag vid inkomsttaxeringen för viss aktieutdelning, m. m., jämte i ämnet väckta motioner, såvitt propositionen och motionerna hänvisats till bevillningsutskottet.

I en den 16 december 1966 dagtecknad proposition, nr 17, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till

1) förordning om avdrag vid inkomsttaxeringen för viss aktieutdelning;
2) lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370);

3) förordning om avdrag vid inkomsttaxeringen för avsättning till särskild nyanskaffningsfond, m. m.;

4) förordning om ändrad lydelse av 3 § 3 mom. och anvisningarna till 3 § förordningen den 30 november 1951 (nr 763) angående beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst;

5) förordning angående ändrad lydelse av 3 § och punkt 1 av anvisningarna till 2 § förordningen den 8 april 1960 (nr 63) om rätt till förlustutjämnning vid taxering för inkomst;

6) lag angående ändrad lydelse av 17 § lagen den 28 maj 1937 (nr 249) om inskränkningar i rätten att utbetomma allmänna handlingar.

Propositionen har hänvisats till konstitutionsutskottet såvitt densamma avser det ovan under 6) upptagna förslaget till lag angående ändrad lydelse av 17 § lagen den 28 maj 1937 (nr 249) om inskränkningar i rätten att utbetomma allmänna handlingar och i övrigt till bevillningsutskottet.

Beträffande *propositionens huvudsakliga innehåll* må här anföras följande.

I propositionen föreslås att bestämmelserna i 1960 års förordning med provisoriska bestämmelser om beskattning av aktiebolags och ekonomisk förenings inkomst i vissa fall, den s. k. Annell-lagen, får permanent karaktär och delvis inarbetas i kommunalskattelagen. Samtidigt föreslås att rätt till avdrag för utdelningar på nyemissioner, som nu är begränsad till 4 %, höjs till 5 % och att avdrag får åtnjutas under tio år mot f. n. sex år. Den ökade avdragsmöjligheten för utdelningar föreslås gälla nyemissioner efter den 30 juni 1966.

I propositionen föreslås vidare att Kungl. Maj:t skall få medge rätt till avdrag vid inkomsttaxeringen för avsättning till nyanskaffningsfond. Avsättningen skall avse vinst vid avyttring av rörelse eller del av rörelse, när försäljningen är ett led i en strukturrationalisering som är önskvärd från allmän synpunkt. Fonden skall användas för avskrivning på nyinvesteringar i den kvarvarande rörelsen eller i en ny rörelse.

De ovannämnda *författningsförslagen* är av följande lydelse.

Förslag
till
Förordning
om avdrag vid inkomsttaxeringen för viss aktieutdelning

Häri genom förordnas som följer.

1 §.

Vid beräkning av nettointäkt av rörelse eller jordbruksfastighet enligt kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370) och förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt äger svenskt aktiebolag erhålla avdrag för utdelning på aktie, för vilken inbetalning skett efter den 30 juni 1966, under förutsättning att, om aktien utgivits i samband med bolagets bildande, ansökan om stiftelsehandlingarnas godkännande för bolagets registrering ingivits till registreringsmyndigheten efter den 30 juni 1966 och, om aktien utgivits i samband med ökning av aktiekapitalet, att beslut om ökningen anmälts för registrering efter nämnda dag.

2 §.

Avdrag medges för utdelning, som förfallit till betalning under beskattningsåret, och får uppgå till högst fem procent av vad som inbetalats för aktien före beskattningsårets utgång.

Omfattar räkenskapsåret kortare eller längre tid än tolv månader, jämkas avdraget i motsvarande mån.

3 §.

Avdrag medges icke för utdelning på annat inbetalat belopp än sådant som kan anses belöpa på tillgång i rörelse eller jordbruksfastighet.

4 §.

Avdrag medges för sammanlagt högst tio kalenderår och icke senare än femtonde taxeringsåret efter det år då inbetalning för aktierna först skedde.

5 §.

Avdrag medges icke, om inbetalning för aktien skett genom tillskott av aktie i annat bolag eller andel i ekonomisk förening eller om förvärvet av den nya aktien eljest kan anses ha skett genom byte mot sådan aktie eller andel. Detsamma gäller, om inbetalning för aktien skett genom tillskott av

andel i handelsbolag, vars verksamhet väsentligen består i förvaltning av aktier i bolag eller andelar i ekonomiska föreningar, eller om förvärvet eljest kan anses ha skett genom byte mot andel i sådant handelsbolag.

Kan tillämpning av föregående stycke antagas hindra strukturrationalisering som är önskvärd från allmän synpunkt, äger Konungen eller myndighet som Konungen bestämmer medge undantag, om bolaget gör framställning härom senast den dag utdelning beslutats på de nya aktierna.

6 §.

Avdrag medges icke, om bolaget utskiftat tillgång till delägare efter ingången av det femte året före det då ökningen av aktiekapitalet anmäldes för registrering.

Bestämmelsen i första stycket gäller icke, om utskiftningen föranletts av att ägare till inbetald aktie ägt påfordra inlösen av aktien enligt förbehåll som intagits i bolagsordningen före den 1 maj 1960.

7 §.

Avdrag medges icke, om mer än hälften av bolagets aktier vid utdelningstillfället ägdes eller på därmed jämförligt sätt innehades av svenskt aktiebolag, svensk ekonomisk förening eller utländskt bolag.

Vid tillämpning av första stycket medräknas icke aktie som tillhör förvaltningsföretag som avses i 54 § fjärde stycket kommunalskattelagen, om sådana företag, i förekommande fall jämte bolag och förening som med hänsyn till äganderättsförhållanden eller organisatoriska förhållanden kan anses stå företagen nära, innehade mindre än hälften av samtliga aktier i bolaget,

utländskt bolag, om skatt enligt förordningen den 12 februari 1943 (nr 44) om kupongskatt skall erläggas för utdelningen till det utländska bolaget med helt eller nedsatt belopp, eller

annat bolag eller annan förening som är skattskyldig för utdelning på aktien.

Vid tillämpning av denna paragraf anses aktie, som äges av en av bolag eller förening bildad pensions- eller annan personalstiftelse, innehavd av bolaget eller föreningen.

Aktiebolag, som yrkar avdrag, skall i självdeklarationen lämna de upplysningar angående aktieägare i bolaget som påkallas av bestämmelserna i denna paragraf.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling. Samtidigt skall förordningen den 9 december 1960 (nr 658) med provisoriska bestämmelser om beskattningen av aktiebolags och ekonomisk förenings inkomst i vissa fall upphöra att gälla.

Bestämmelserna i 1—8 §§ i den upphävda förordningen gäller alltjämt aktie som utgivits i samband med bolags bildande, om ansökan om stiftelsehandlingarnas godkännande för bolagets registrering ingivits till registreringsmyndigheten före den 1 juli 1966, och aktie som utgivits i samband med ökning av aktiekapital, om beslut om ökningen anmälts för registrering före nämnda dag. Bestämmelserna i 9—12 §§ i den upphävda förordningen gäller i fråga om utdelning som varit tillgänglig för lyftning före den 1 januari 1966.

Förslag

till

Lag

om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370)

Härigenom förordnas, att 39 § 1 mom. och 54 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 samt punkt 1 av anvisningarna till 54 § samma lag¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

39 §.

1 mom. Från bruttointäkt, varom i 38 § 1 mom. förmåles, må avdrag göras för förvaltningskostnad ävensom för ränta å gäld, som icke skolat avdragas enligt bestämmelserna i 22, 25, 29, 33 och 36 §§ samt i 2 mom. av denna paragraf. Svenskt aktiebolag eller svensk ekonomisk förening, som åtnjutit inkomst genom sådan utdelning å aktier eller föreningsandelar, för vilken jämlikt 54 § skatteplikt icke föreligger, må likväl ej njuta avdrag för ränta å gäld, som belöper å nämnda värdehandlingar, i vidare mån än som räntan överstiger utdelningen. Oaktat vad sist sagts må bolaget eller föreningen åtnjuta avdrag för ränta å gäld som belöper å aktier eller föreningsandelar, vilka innehavas såsom ett led i organisationen av annan verksamhet än förvaltning av fastighet, värdepapper eller annan därmed likartad lös egendom, ävensom för ränta å gäld som belöper å andra innehavda aktier i bolag eller andelar i ekonomisk förening såvida detta innehav motsvarar mer än nio tiondelar av aktie- eller andelskapitalet i sistnämnda bolag eller förening samt under förutsättning tillika att samma bolag eller förening icke — direkt eller genom förmedling av juridisk person — under beskattningsåret ägt aktier eller föreningsandelar.

1 mom. Från bruttointäkt, varom i 38 § 1 mom. förmåles, må avdrag göras för förvaltningskostnad ävensom för ränta å gäld, som icke skolat avdragas enligt bestämmelserna i 22, 25, 29, 33 och 36 §§ samt i 2 mom. av denna paragraf. Svenskt aktiebolag eller svensk ekonomisk förening, som icke är förvaltningsföretag enligt 54 § fjärde stycket och som åtnjutit inkomst genom sådan utdelning å aktier eller föreningsandelar, för vilken jämlikt 54 § skatteplikt icke föreligger, må likväl ej njuta avdrag för ränta å gäld, som belöper å nämnda värdehandlingar, i vidare mån än som räntan överstiger utdelningen. Oaktat vad sist sagts må bolaget eller föreningen åtnjuta avdrag för ränta å gäld som belöper å aktier eller föreningsandelar, vilka innehavas såsom ett led i organisationen av annan verksamhet än förvaltning av fastighet, värdepapper eller annan därmed likartad lös egendom, ävensom för ränta å gäld som belöper å andra innehavda aktier i bolag eller andelar i ekonomisk förening såvida detta innehav motsvarar mer än nio tiondelar av aktie- eller andelskapitalet i sistnämnda bolag eller förening samt under förutsättning tillika att samma bolag eller förening icke — direkt eller genom förmedling av juridisk person — under beskattningsåret ägt aktier eller föreningsandelar.

¹ Senaste lydelse av 39 § 1 mom. se 1953: 109, av 54 § se 1966: 729 och av punkt 1 av anvisningarna till 54 § se 1954: 51.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

54 §.

Från skattskyldighet frikallas:

a) svenska aktiebolag och svenska ekonomiska föreningar med undantag och inskränkningar som nedan i denna paragraf sägs:

för utdelning från svenska aktiebolag och svenska ekonomiska föreningar;

b) medlem av — — — — — ett år.
Aktiebolag och — — — — — bolagens verksamhet.

a) svenska aktiebolag och svenska ekonomiska föreningar med undantag och inskränkningar som nedan i denna paragraf sägs:

för utdelning på sådan aktie i svenskt aktiebolag och sådan andel i svensk ekonomisk förening som icke innehaves i kapitalplacerssyfte;

Aktiebolag eller ekonomisk förening, som driver byggnadsrörelse, tomtstyckningsrörelse eller yrkesmässig handel med fastigheter, åtnjuter icke skattefrihet enligt första stycket a) för utdelning på aktie eller andel som utgör lagertillgång i rörelsen.

Aktiebolag eller ekonomisk förening, som uteslutande eller så gott som uteslutande förvaltar värdepapper eller likartad lös egendom (förvaltningsföretag), åtnjuter icke skattefrihet enligt första stycket a). Förvaltningsföretag är dock frikallat från skattskyldighet för utdelning från svenskt aktiebolag eller svensk ekonomisk förening i den mån sammanlagda beloppet av den utdelning från sådana bolag och föreningar, som företaget uppburit under beskattningsåret, motsvaras av utdelning som företaget beslutat för samma beskattningsår eller, i fråga om investmentföretag, av beslutad utdelning ökad med en fjärdedel.

Om aktierna i svenskt aktiebolag eller andelarna i svensk ekonomisk förening till huvudsaklig del ägas eller på därmed jämförligt sätt innehavas — direkt eller genom förmedling av juridisk person — av en fysisk person eller ett fåtal fysiska personer och om bolaget eller föreningen icke visar att dess vinstmedel i skäligen omfattning använts för utdelning till delägarna, skall vad i

Om aktierna i sådant svenskt aktiebolag eller andelarna i sådan svensk ekonomisk förening, som icke är förvaltningsföretag, till huvudsaklig del ägas eller på därmed jämförligt sätt innehavas — direkt eller genom förmedling av juridisk person — av en fysisk person eller ett fåtal fysiska personer och om bolaget eller föreningen icke visar att dess vinstmedel i skäligen omfattning

(Nuvarande lydelse)

första stycket vid a) sägs äga tillämpning allenast såvitt avser utdelning å aktier eller andelar, vilka innehavas av bolaget eller föreningen såsom ett led i organisationen av annan verksamhet än förvaltning av fastighet, värdepapper eller annan därmed likartad lös egendom.

(Föreslagen lydelse)

använts för utdelning till delägarna, gäller frikallelse från skattskyldighet, enligt första stycket vid a) allenast såvitt avser utdelning å aktier eller andelar, vilka innehavas av bolaget eller föreningen såsom ett led i organisationen av annan verksamhet än förvaltning av fastighet, värdepapper eller annan därmed likartad lös egendom.

Om särskilda skäl föreligga, kan riksskattenämnden medgiva dels att bolag eller ekonomisk förening, som icke är förvaltningsföretag enligt fjärde stycket men vars verksamhet till icke oväsentlig del består i förvaltning av värdepapper eller därmed likartad lös egendom, skall i beskattningsavseende behandlas som sådant förvaltningsföretag, dels att förvaltningsföretag, som är moderföretag i en koncern och som ombesörjer vissa gemensamma uppgifter för koncernens räkning, icke skall i beskattningsavseende behandlas som förvaltningsföretag. Mot beslut, som riksskattenämnden meddelat i sådant ärende, får talan icke föras.

Förvärvar svenskt — — — — — inbetald insats.

Att personer, — — — — — samma paragraf.

(Se vidare anvisningarna.)

(Se vidare anvisningarna.)

Anvisningar

till 54 §.

1. Den befrielse — — — — — enligt 29 § 2 mom.

Aktie eller andel anses icke innehavd i kapitalplaceringssyfte (se 54 § första stycket a)), om det sammanlagda röstetalet för ägarens aktier i det utdelande bolaget eller andelar i den utdelande föreningen vid beskattningsårets utgång motsvarade en fjärdedel eller mera av röstetalet för samtliga aktier i bolaget eller andelar i föreningen eller om det göres sannolikt att innehavet av aktien eller andelen betingas av den rörelse eller det jordbruk eller skogsbruk, som bedrivs av aktiens eller

*(Nuvarande lydelse)**(Föreslagen lydelse)*

andelens ägare eller av aktiebolag eller ekonomisk förening som med hänsyn till äganderättsförhållanden eller organisatoriska förhållanden kan anses stå ägaren nära. Aktie eller andel i förvaltningsföretag anses dock innehavd i kapitalplaceringssyfte, när förvaltningsföretaget äger aktier eller andelar som skulle anses innehavda i sådant syfte om de innehafts direkt av den som äger aktien eller andelen i förvaltningsföretaget.

Med investmentföretag enligt 54 § fjärde stycket förstås förvaltningsföretag, vars uppgift väsentligen är att genom ett välfördelat värdepappersinnehav erbjuda aktieägare eller andelsägare riskfördelning och vars aktier eller andelar ägas av ett stort antal fysiska personer.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande vid 1966 års taxering och i fråga om eftertaxering för år 1966 eller tidigare år samt i fråga om sådan utdelning från svenskt aktiebolag eller svensk ekonomisk förening som varit tillgänglig för lyftning före den 1 januari 1966.

Förslag

till

Förordning

om avdrag vid inkomsttaxeringen för avsättning till särskild nyanskaffningsfond, m. m.

Härigenom förordnas som följer.

1 §.

Konungen eller myndighet som Konungen bestämmer äger, om synnerliga skäl föreligger, medge, att skattskyldig som avyttrar rörelse eller del av rörelse får vid beräkning av nettointäkt av rörelsen enligt kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370) och förordningen den 26 juli 1947 (nr

576) om statlig inkomstskatt erhålla avdrag för belopp som avsättes till särskild nyanskaffningsfond.

Synnerliga skäl anses föreligga, om avyttringen utgör led i strukturrationalisering som är önskvärd från allmän synpunkt och den skattskyldige har för avsikt att efter avyttringen göra betydande investering för sin återstående verksamhet eller för en ny verksamhet.

Ansökan om rätt till avdrag göres före utgången av den tid, inom vilken sökanden skall avlämna självdeklaration för det beskattningsår då avyttringen skedde.

2 §.

Avdrag får icke överstiga ett belopp motsvarande 60 procent av den vid avyttringen erhållna ersättningen för varulager och hela ersättningen för övriga tillgångar i den mån ersättningen ingår i den skattepliktiga intäkten av rörelsen. Har den skattskyldige på grund av ersättningen erhållit avdrag för avskrivning på annan tillgång än lagertillgång med större belopp än som annars skulle ha medgivits, jämkas dock avdraget för avsättning till nyanskaffningsfond i motsvarande mån. Är minskningen av dold reserv i varulager under beskattningsåret mindre än 60 procent av försäljningspriset för varulagret i den avyttrade rörelsen, beräknas den högsta tillåtna avsättningen till nyanskaffningsfond på grund av denna försäljning till ett belopp som motsvarar minskningen av dold reserv. Vid beräkning av den dolda reserven får, om prisstegring ägt rum under beskattningsåret, lagret vid beskattningsårets ingång upptagas till återanskaffningsvärdet vid beskattningsårets utgång.

3 §.

Särskild nyanskaffningsfond får tagas i anspråk under visst beskattningsår för avskrivning på tillgång som anges i beslut enligt 1 § och som anskaffats under beskattningsåret. Om fonden användes för nedskrivning av lagertillgång, får dock en lägre värdesättning på lagret i dess helhet vid beskattningsårets utgång ej godtagas än som är medgivet enligt gällande bestämmelser.

Konungen eller myndighet som Konungen bestämmer äger medge att särskild nyanskaffningsfond får tagas i anspråk även i annan förvärvskälla än den vari avsättningen skett.

4 §.

För beskattningsår, då särskild nyanskaffningsfond tages i anspråk enligt denna förordning, medges vid taxeringen icke avdrag för avskrivning eller nedskrivning enligt 3 § med belopp som svarar mot fondens minskning. Tillgången anses dock avskriven eller nedskriven med ett belopp som svarar mot vad som tagits i anspråk av fonden.

5 §.

Medel som avsatts till särskild nyanskaffningsfond skall tagas i anspråk enligt 3 § eller tagas upp som skattepliktig intäkt i förvärvskällan senast under det beskattningsår, för vilket taxering sker under tredje taxeringsåret efter det då avdrag för avsättningen medgavs. Om svårigheter föreligger för den skattskyldige att taga medlen i anspråk, får Konungen eller myndighet som Konungen bestämmer förlänga denna tid med ytterligare högst tre år.

Avsatta medel, som återföres till beskattning, ökas med ett belopp, som

motsvarar ränta efter tre procent om året för varje taxeringsår som förflutit efter det år, då avdrag för avsättningen medgavs, till och med det taxeringsår, då de avsatta medlen återföres till beskattning.

Vid den taxering, då återföring till beskattning sker, får varken nettointäkten eller den till kommunal inkomstskatt uppskattade inkomsten av den förvärvskälla, varom är fråga, upptagas lägre än den till beskattning återförda fondavsättningen jämte ränta.

6 §.

Har skattskyldig tagit särskild nyanskaffningsfond i anspråk i annan ordning än enligt 3 §, eller har skattskyldig trätt i likvidation eller skattskyldigt dödsbo skiftats, återföres till fonden avsatta medel till beskattning för det beskattningsår, varunder fonden tagits i anspråk eller beslutet om likvidationen fattats eller skiftet ägt rum. Till beloppet lägges därvid ränta enligt de grunder som angivits i 5 §. I fall av likvidation eller skifte beräknas dock räntan efter endast två procent.

Har aktiebolag eller förening genom fusion uppgått i annat företag, återföres särskild nyanskaffningsfond hos det förra företaget, om den icke enligt tredje stycket övertagits av det senare företaget, till beskattning för det beskattningsår, varunder rättens tillstånd till fusionen registrerats. Till beloppet lägges därvid ränta efter två procent om året enligt de grunder som angivits i 5 §.

Vid fusion enligt 28 § 3 mom. första eller andra stycket kommunalskatte-lagen får moderbolaget eller den övertagande föreningen i beskattningsavseende övertaga särskild nyanskaffningsfond. Därvid anses som om fonden avsatts hos moderbolaget eller den övertagande föreningen under det beskattningsår, då avsättningen skett hos dotterbolaget eller den överlåtande föreningen.

Vid återföring av medel till beskattning enligt denna paragraf äger 5 § tredje stycket motsvarande tillämpning.

7 §.

Vid tillämpning av denna förordning anses tidigare till särskild nyanskaffningsfond avsatta medel ha tagits i anspråk före senare avsättningar.

8 §.

Har medel återförts till beskattning enligt 5 eller 6 §, skall taxeringsnämnden lämna annan taxeringsnämnd de underrättelser, som fordras för tillämpning av denna förordning vid taxeringen inom sist angivna nämnd.

Inom taxeringsdistrikt upprättas förteckning över dem som skall taxeras till statlig inkomstskatt där och som under beskattningsåret avsatt medel till eller övertagit särskild nyanskaffningsfond eller tagit sådan fond i anspråk. Förteckningen insändes till länsstyrelsen sedan taxeringsnämnden avslutat sitt arbete.

9 §.

Har särskild nyanskaffningsfond tagits i anspråk för avskrivning av kostnad för ny-, till- eller ombyggnad eller grundförbättring av fastighet eller del därav och har fastigheten avyttrats inom tio år från utgången av det beskattningsår, varunder ianspråktagandet skett, räknas såsom skattepliktig intäkt i den förvärvskälla i vilken fonden tagits i anspråk vad som vid avyttringen återbekommit av belopp, för vilka företaget erhållit avdrag

enligt denna förordning, i den mån det återbekomna beloppet icke ingår i skattepliktig realisationsvinst. Motsvarande gäller då ersättning utfaller på grund av försäkring för skada på sådan fastighet samt skadan inträffat inom nyss angiven tid.

Vid beräkning av återvunnet belopp skall i förekommande fall avdrag för avsättning till särskild nyanskaffningsfond anses återvunnet före avdrag för värdeminskning.

10 §.

Skattskyldig, som gjort avsättning till särskild nyanskaffningsfond eller som enligt 6 § tredje stycket övertagit sådan fond, är pliktig att vid självdeklaration för det beskattningsår, då avsättningen eller övertagandet ägt rum, ävensom för varje påföljande beskattningsår, intill dess de avsatta medlen avförts ur fonden, foga uppgift enligt fastställt formulär rörande avsättning av medel till fonden samt fondens användning och avveckling.

Länsstyrelsen upprättar förteckning över särskilda nyanskaffningsfonder enligt denna förordning. I förteckningen antecknas de uppgifter, som fordras för taxeringskontroll, såsom medgivna fondavsättningar, ianspråktagna eller till beskattning återförda fondmedel.

11 §.

Närmare föreskrifter för tillämpningen av denna förordning meddelas av Konungen.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling, och skall tillämpas första gången vid 1967 års taxering.

Förslag

till

Förordning

om ändrad lydelse av 3 § 3 mom. och anvisningarna till 3 § förordningen den 30 november 1951 (nr 763) angående beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst

Härigenom förordnas, att 3 § 3 mom. och anvisningarna till 3 § förordningen den 30 november 1951 angående beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

3 §.

3 m o m. I fråga — — — — — avses, samt
6) intäkt, som uppkommit därigenom att avsättning till särskilda in- 6) intäkt, som uppkommit därigenom att avsättning till särskilda in-

¹ Senaste lydelse av 3 § 3 mom. och anvisningarna till 3 § se 1962: 193.

(Nuvarande lydelse)

vesteringsfonder för förlorade inventarier och lagertillgångar eller för avyttrat fartyg återförts till beskattning under sådana förhållanden att, därest det återförda beloppet i stället utgjort köpeskillning för tillgångarna i fråga, köpeskillingen enligt 5) ovan skulle ansetts såsom ackumulerad inkomst, dock att ränta som tillägges det återförda beloppet icke skall anses utgöra sådan inkomst.

(Föreslagen lydelse)

vesteringsfonder för förlorade inventarier och lagertillgångar eller för avyttrat fartyg *eller till särskild nyanskaffningsfond* återförts till beskattning under sådana förhållanden att, därest det återförda beloppet i stället utgjort köpeskillning för tillgångarna i fråga, köpeskillingen enligt 5) ovan skulle ansetts såsom ackumulerad inkomst, dock att ränta som tillägges det återförda beloppet icke skall anses utgöra sådan inkomst.

Vad i — — — — — och rörelsegren.

Anvisningar

till 3 §.

Vad i — — — — — avverka skog.

Såsom ersättning — — — — — i rörelsen.

Med skadestånd — — — — — ej träffats.

Vid tillämpning — — — — — och lagertillgångar.

Skatteberäkning för — — — — — obetydlig omfattning,

att vid nämnda tidpunkt icke kvarstår avsättning, som skett till lagerregleringskonto eller som, till ersättande av avyttrat fartyg eller till ersättande av förlorade tillgångar i verksamheten, skett till särskilda investeringsfonder för avyttrat fartyg eller för förlorade inventarier och lagertillgångar,

att vid nämnda tidpunkt icke kvarstår avsättning, som skett till lagerregleringskonto *eller särskild nyanskaffningsfond* eller som, till ersättande av avyttrat fartyg eller till ersättande av förlorade tillgångar i verksamheten, skett till särskilda investeringsfonder för avyttrat fartyg eller för förlorade inventarier och lagertillgångar,

s a m t a t t, — — — — — tidigare rörelsen.

Utöver vad — — — — — rörelsens avveckling.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Förslag
till
Förordning
angående ändrad lydelse av 3 § och punkt 1 av anvisningarna till 2 §
förordningen den 8 april 1960 (nr 63) om rätt till förlustutjämning
vid taxering för inkomst

Härigenom förordnas, att 3 § och punkt 1 av anvisningarna till 2 § förordningen den 8 april 1960 om rätt till förlustutjämning vid taxering för inkomst skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

3 §.

Förlustavdrag må ————— kommunal inkomstskatt.

Rätten till förlustavdrag bortfaller, om den skattskyldige för förluståret åsatts taxering, vid vilken beskattningsbar inkomst fastställts. Vad nu sagts har dock ej avseende å fall, där fastställandet av den beskattningsbara inkomsten berott på att investeringsfond återförts till beskattning eller, såvitt fråga är om taxering till kommunal inkomstskatt, garantibelopp för fastighet upptagits såsom skattepliktig inkomst.

Rätten till förlustavdrag bortfaller, om den skattskyldige för förluståret åsatts taxering, vid vilken beskattningsbar inkomst fastställts. Vad nu sagts har dock ej avseende å fall, där fastställandet av den beskattningsbara inkomsten berott på att investeringsfond *eller särskild nyanskaffningsfond* återförts till beskattning eller, såvitt fråga är om taxering till kommunal inkomstskatt, garantibelopp för fastighet upptagits såsom skattepliktig inkomst.

Har skattskyldig försatts ————— eller tidigare.

Har skattskyldig eller ————— att hänföra.

Anvisningar

till 2 §.

1. Förlust, som ————— skogs ingångsvärde.

Har investeringsfond återförts till beskattning, skall vid beräkning av den förlust, som berättigar till förlustavdrag, bortses från det belopp, som på grund av återföringen upptagits såsom skattepliktig intäkt, dock endast i den mån detta belopp inrymmes i den för förluståret fastställda beskattningsbara inkomsten

Har investeringsfond *eller särskild nyanskaffningsfond* återförts till beskattning, skall vid beräkning av den förlust, som berättigar till förlustavdrag, bortses från det belopp, som på grund av återföringen upptagits såsom skattepliktig intäkt, dock endast i den mån detta belopp inrymmes i den för förlust-

*(Nuvarande lydelse)**(Föreslagen lydelse)*

minskad, i förekommande fall, med garantibelopp för fastighet.

året fastställda beskattningsbara inkomsten minskad, i förekommande fall, med garantibelopp för fastighet.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Förslag

till

Lag

angående ändrad lydelse av 17 § lagen den 28 maj 1937 (nr 249) om inskränkningar i rätten att utbekomma allmänna handlingar

Härigenom förordnas, att 17 § lagen den 28 maj 1937 om inskränkningar i rätten att utbekomma allmänna handlingar¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

*(Nuvarande lydelse)**(Föreslagen lydelse)*

17 §.

Till myndighet — — — — — utlämna denna.

Förmögenhetslängd må — — — — — längdens datum.

Handlingar i — — — — — handlingens datum.

Handlingar i ärenden angående befrielse från tillämpning av bestämmelserna om beräkning av skattepliktig realisationsvinst vid avyttring av aktier eller liknande egendom i samband med strukturrationalisering må ej utan samtycke av den som sökt befrielse utlämnas till annan tidigare än tjugu år från handlingens datum.

Handlingar i ärenden angående befrielse från tillämpning av bestämmelserna om beräkning av skattepliktig realisationsvinst vid avyttring av aktier eller liknande egendom i samband med strukturrationalisering och angående rätt att erhålla avdrag vid taxeringen för avsättning till särskild nyanskaffningsfond må ej utan samtycke av den som sökt befrielse utlämnas till annan tidigare än tjugu år från handlingens datum.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

¹ Senaste lydelse av 17 § se 1966: 229.

Till utskottet har hänvisats följande i anledning av propositionen väckta motioner, nämligen

I) de likalydande motionerna I: 685 av herrar *Gösta Jacobsson* och *Brun-din* samt II: 853 av herr *Magnusson* i Borås *m. fl.*, vari hemstälts,

1) att riksdagen måtte med ändring av förslagen i proposition nr 17 besluta,

a) att avdrag enligt förordningen om avdrag vid inkomsttaxeringen för viss aktieutdelning skall få ske under förutsättning att ansökningshandlingarna vid nybildning av bolag liksom vederbörlig anmälning vid ökning av aktiekapitalet ingivits efter utgången av 1960,

b) att avdrag för utdelning skall få uppgå till högst 6 procent,

c) att avdrag skall medges för sammanlagt högst 20 kalenderår och icke senare än tjugofemte taxeringsåret efter det år då inbetalning för aktierna först skedde,

d) att det förhållandet att aktier ägs av förvaltningsföretag ej i princip skall föranleda förlust av avdragsrätten, samt

e) att avdragsrätt vid inkomsttaxeringen skall införas för kostnad för nyemission; ävensom

2) att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till härför erforderliga författningsändringar;

II) de likalydande motionerna I: 686 av herr *Tistad m. fl.* samt II: 854 av herrar *Sjönell* och *Gustafson* i Göteborg, vari hemstälts,

1) att riksdagen vid sin behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 17 måtte

a) besluta att den i propositionen föreslagna lagstiftningen skall anses provisorisk i avvaktan på resultatet av nedan under d) nämnd utredning,

b) besluta att avdrag för utdelningar på nyemissioner tills vidare skall få åtnjutas under sammanlagt högst tjugo år i stället för under högst tio år, som föreslås i propositionen,

c) besluta att avsättning till särskild nyanskaffningsfond inom ett företag i en koncern skall kunna tillgodogöras även för avskrivning av tillgångar inom ett annat företag i samma koncern, när rekvisiten i övrigt är uppfyllda,

d) i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om tilläggsdirektiv till företags-skatteutredningen rörande i motionerna begärda utredningsuppdrag,

e) i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om ytterligare utredning rörande det förslag till alternativ utformning av bestämmelserna om särskild nyanskaffningsfond, som framlagts av KF i remissyttrande över departementspromemorian; samt

2) att vederbörande utskott måtte utarbeta av förslagen här ovan föranledd ändring i propositionens lagtextförslag; ävensom

III) motionen II: 852 av herr *Karlsson* i Huddinge *m. fl.*, vari hemstälts, att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 17.

Motionen II: 852 har såvitt avser ändring i lagen om inskränkningar i rätten att utbekomma allmänna handligar hänvisats till konstitutionsutskottet och i övrigt till bevillningsutskottet.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för de i motionerna framställda yrkandena, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionerna I: 686, II: 852 och II: 853.

Rörande motiveringen för de i propositionen framlagda förslagen hänvisar utskottet till ovannämnda statsrådsprotokoll. Redogörelsen härutinnan återfinns under följande rubriker på nedan angivna sidor i propositionen, nämligen

Inledning, s. 14—15.

Annell-lagen, s. 15—27.

Avsättning till nyanskaffningsfond, s. 27—31.

Remissyttrandena, s. 32—47.

Departementschefen, s. 47—55.

Av innehållet i *de förevarande motionerna* må här återges följande.

I *motionerna I: 685* och *II: 853* framhålles inledningsvis att de föreslagna förändringarna beträffande nyemissioner och den s. k. kedjebeskattningen inte bör uppfattas som ett slutgiltigt ställningstagande till företagsbeskattnings utformning.

Om man vill nå det av departementschefen angivna syftet, nämligen att jämställa nyemissioner av aktier med kapitalanskaffning via lånemarknaden, är det, framhåller motionärerna vidare, inte rimligt att begränsa avdragstiden till så kort period som tio år. Löptiden för obligationer i näringslivet är ytterst sällan så kort som tio år utan normalt 20 à 30 år. En nyemission brukar övervägas i samband med en planerad utvidgning av verksamheten eller annan större nyinvestering. Från denna utgångspunkt är det naturligt och psykologiskt mest lämpligt att vid bestämmandet av avdragsperiodens längd beakta den normala omloppstiden för kapitalet till en större investering, det må gälla maskiner eller byggnader. Sannolikt är att denna tidrymd är genomsnittligt längre än vad som är normal löptid för obligationslån. Rätten till avdrag för utdelning på nyemitterat aktiekapital bör därför inte sättas lägre än till 20 år.

Den senaste tidens erfarenheter ger också vid handen att ränteläget förändrats på ett sådant sätt att utdelningen på nyemitterat kapital måste sättas mycket högt. Den i dagarna vidtagna räntesänkningen torde inte förändra bilden. En höjning av utdelningarnas relativa storlek vid nyemissioner torde komma att krävas i fortsättningen även med hänsyn till den införda eviga realisationsvinstbeskattningen vid försäljning av aktier. I da-

gens läge skulle därför krävas en betydligt högre procentsats såsom maximum än den föreslagna, 5 procent. Emellertid bör en avvägning ske över en längre tidsperiod, och därvid har motionärerna funnit att ett maximum anknutet till 6 procent på inbetalt kapital är skäligt. Det hade även varit önskvärt att man i detta sammanhang närmare provat vissa uppslag som framkommit om att anknyla procentsatsen till den aktuella obligationsräntan under emissionsåret eller liknande.

De nya bestämmelserna föreslås skola tillämpas beträffande emissioner som skett efter den 30 juni 1966. Många företag har emellertid gjort emissioner kort tid dessförinnan, bl. a. med hänsyn till att rätten till avdrag enligt då gällande bestämmelser eljest till viss del skulle ha gått förlorad. För sådana företag blir normalt utdelningen sämre behandlad i skattehänseende än om de nya föreslagna reglerna gällt. Det är med hänsyn härtill motiverat att låta de nya förmånligare reglerna gälla även emissioner före halvårsskiftet 1966. Härför talar också praktiska skäl. De nya bestämmelserna bör lämpligen gälla beträffande utdelningar på aktier, vilka emitterats efter utgången av år 1960.

Genom 7 § inskränks rätten till avdrag för utdelning på nyemitterat aktiekapital, om mer än hälften av bolagets aktier ägs av svenskt aktiebolag, svensk ekonomisk förening eller utländskt bolag. Därvid skall dock inte medräknas aktier som tillhör förvaltningsbolag, såvida inte förvaltningsbolaget eventuellt tillsammans med närstående bolag och föreningar innehar minst hälften av samtliga aktier i det utdelande bolaget. Som bl. a. riksskattenämnden framhållit i sitt remissyttrande över promemoriaförslaget torde det för närvarande knappast finnas några vanliga förvaltningsföretag som inte årligen utdelar sina vinster för att därigenom vinna skattemässiga fördelar. I princip är förvaltningsföretaget skattskyldigt för utdelningen, och om det självt undgår beskattning därför att det delar ut erhållna aktieutdelningar övergår beskattningsanspråket på aktieägaren i förvaltningsbolaget. Härigenom torde tillräckliga garantier föreligga för att den dubbelbeskattningseffekt som lagstiftningen åsyftar blir effektuerad i tillräcklig omfattning. De skäl som vid förordningens tillkomst anfördes för att diskriminera förvaltningsföretag var utomordentligt svaga, och utvecklingen har visat att den risk för »att lagstiftningen skulle utnyttjas för att nå icke avsedda skattelättnader» torde vara ringa. Med hänsyn härtill och då utdelning direkt till stat och kommun inte medför att avdragsrätten går förlorad bör det förhållandet att aktier ägs av förvaltningsföretag i princip inte föranleda förlust av avdragsrätten. Nämnas bör att förvaltningsföretagen inte själva kan erhålla avdrag för utdelning å nyemitterade aktier, eftersom de inte driver rörelse eller jordbruk.

Flera remissinstanser på näringslivets område — däribland Kooperativa förbundet — har förordat att i skatteförfattningarna införs en bestämmelse som medger rätt till avdrag för stämpelkostnader och andra kostnader i

samband med emission av aktier. Därvid har påpekats att samtliga kostnader för upptagande av t. ex. ett obligationslån är avdragsgilla vid inkomsttaxeringen. Detta förslag har inte upptagits i den föreliggande propositionen. Enligt motionärernas uppfattning är det av remissinstanserna framförda yrkandet väl underbyggt, och för att bättre tillgodose syftet med lagstiftningen borde en motsvarande avdragsrätt införas för kostnader för nyemissioner.

Som motivering för yrkandena i *motionerna I: 686* och *II: 854* anföres bl. a. följande. Innan man föreslagit en permanentning av Annell-lagstiftningen, borde man med bl. a. det erfarenhetsmaterial, som numera finns, ha sökt närmare utreda lagstiftningens inverkan på kapitalmarknaden, företagens investeringsvolym etc. och de samhällsekonomiska konsekvenserna av förslaget. Någon sådan utredning har emellertid inte gjorts. Man torde över huvud taget kunna ifrågasätta lämpligheten av isolerade delreformer på företagsbeskattningens område utan noggranna undersökningar om de samhällsekonomiska verkningarna. Det nu framlagda förslaget framstår i detta hänseende inte som någon isolerad företeelse. Den nyligen genomförda aktievinstbeskattningen är ett annat exempel på en sådan delreform med vittgående samhällsekonomiska konsekvenser, vid vars genomförande de ekonomiska sammanhangen inte närmare utretts. Kapitalförsörjningsproblemet och dess samband med skattesystemet fordrar betydligt grundligare undersökningar än vad som presterats. Näringslivets allt större behov av riskvilligt kapital nödvändiggör redan i och för sig en allmän översyn av företagsbeskattningen och dess funktion och syften. Problematiken kring kedjebeskattningsfrågan tas inte heller upp till närmare behandling i promemorian, utan man har nöjt sig med några kortfattade hänvisningar till vad som anförts av 1960 års sakkunniga och av departementschefen i samband med införandet av den provisoriska lagstiftningen. Med tanke på tidigare gjorda uttalanden från lagstiftare och från remissinstanser föreslår motionärerna att de föreslagna ändringarna skall betraktas som provisoriska och att frågan vidare utredes genom företagsskatteutredningen.

Propositionens förslag innebär visserligen att bestämmelserna om avdrag för utdelning på nyemissioner förbättras, men det kommer likväl att löna sig i skattehänseende att göra obligationsemmissioner i stället för nyemissioner av aktier. Avdrag för erlagd obligationsränta får göras under obligationens hela löptid, d. v. s. för industriobligationer i genomsnitt ca 20 år, och med högre belopp (obligationsräntan) än den avdragsberättigade aktieutdelningen. Om tidsperioden för avdraget utsträcker till 20 år, innebär detta ytterligare ett steg mot skattemässig likabehandling av finansiering genom nyemission och lånefinansiering. Ännu ett skäl för att sätta tiden till 20 år är att man därigenom skulle uppnå en viss anknytning av avdragsrättens utsträckning i tiden till den normala omloppstiden för ka-

pitalet till en större investering i maskiner och byggnader. Den normala löptiden för industriobligationer kan ses som ett uttryck för tanken att lånetiden bör sammanfalla med investeringens livslängd. Införandet av en avdragsperiod på 20 år torde inte komma att lägga hinder i vägen för en ev. omläggning av systemet, som kan bli en följd av ovan föreslaget utredningsarbete. Som ytterligare åtgärd för likabehandling av finansieringsalternativen kan man överväga en avdragsprocent som anknyter närmare till den faktiska obligationsräntan. Man kan t. ex. fastställa avdragsprocenten under ett visst år till den genomsnittliga låneräntan under året och sedan låta procenten variera årsvis i överensstämmelse med räntevariationerna. Denna fråga bör närmare utredas i samband med den föreslagna översynen.

Bestämmelserna om rätt till avdrag för avsättning till särskild nyanskaffningsfond avviker från de regler som gäller för t. ex. särskild investeringsfond för avyttrat fartyg, vilken ligger närmast till hands för jämförelse. För avdragsrätt krävs enligt förslaget »synnerliga skäl», d. v. s. att försäljningen skall vara ett led i allmännyttig strukturrationalisering. Någon sådan kvalifikation uppställs inte för fartygsfonder eller för andra investeringsfonder. Kungl. Maj:t föreslås således beträffande nyanskaffningsfonderna få diskretionär prövningsrätt i frågan huruvida »synnerliga skäl» föreligger eller inte. Endast med största tveksamhet kan motionärerna — med beaktande av att lagstiftningen klart utsäges vara ett provisorium — tillstyrka en sådan ordning. KF har i sitt remissyttrande skisserat en alternativ utformning av fondbestämmelserna på grundval av generella regler. KF:s förslag bör ytterligare utredas.

En motsvarighet till rekvisitet »synnerliga skäl» återfinns i de av följande års riksdag beslutade dispensreglerna till den då genomförda aktievinstbeskattningen. Befrielse från sådan aktievinstskatt, som beräknas enligt den s. k. schablonmetoden, kan medges om beskattningen kan antagas »hindra strukturrationalisering, som är önskvärd från allmän synpunkt». Vid riksdagsbehandlingen framhöll bevillningsutskottet, att det var angeläget, »att prövningen av dispensfallen blir så liberal och likformig som möjligt». Motionärerna förutsätter, att detta uttalande även får i tillämplig mån gälla den i detta sammanhang aktuella lagstiftningen.

Enligt propositionen skall fondavsättning kunna användas för avskrivning av tillgångar i annan förvärvskälla än den, vari avsättning skett. Där emot säges ingenting om möjligheterna att — inom en koncern — använda fondavsättningen inom ett företag till avskrivning av investeringar i ett annat företag. Detta anser motionärerna vara en brist i propositionen. När ett koncernföretag företar en större försäljning i strukturrationaliserings-syfte är det ofta inte lämpligt eller ens möjligt att företa nyinvesteringar i samma företag, om strukturrationaliserings-syftet skall bibehållas. Det är i stället ofta nödvändigt att nyinvesteringar göres inom ett annat företag i koncernen. Därigenom uppnås större och effektivare enheter. Även i såda-

na fall bör möjlighet föreligga att göra avsättning till nyanskaffningsfond och använda de avsatta medlen till avskrivning på de nyanskaffade tillgångarna. Regler av motsvarande innebörd gäller redan i fråga om investeringsfonder i konjunkturutmätningssyfte. I förevarande sammanhang får sådana regler anses vara än mer befogade.

Under hänvisning till LO:s remissyttrande över de i propositionen redovisade förslagen hemställs i *motionen II: 852* om avslag på propositionen. Därutöver anför motionärerna. Kungl. Maj:t har i annat sammanhang föreslagit inrättandet av en investerings- eller näringspolitisk fond med uppgift att tjäna samma syfte som förslagen i den förevarande propositionen. Det måste enligt motionärernas mening vara riktigare att genom stöd från en sådan fond söka kanalisera det samhällseliga stödet till vad som från samhällsekonomisk synpunkt får anses vara mest ändamålsenligt. Generellt verkande skattelindringsåtgärder ger inte lika effektivt bidrag till en från samhällseliga synpunkter riktig styrning av investeringarna. Härtill kommer att företagsbeskattningen befinner sig under utredning inom företagsskatteutredningen. Denna väntas under innevarande år avge ett delbetänkande. Det brukar i de flesta andra sammanhang vara praxis att avvakta resultatet av en pågående utredning, innan beslut fattas som griper in på det ifrågakvarande området. Motionärerna anser att sådan hänsyn i hög grad förtjänar beaktande i detta fall.

Utskottet yttrande

Utskottet behandlar först frågan om permanentning av den s.k. Annelagen, d.v.s. 1960 års förordning med provisoriska bestämmelser om beskattningen av aktiebolags och ekonomisk förenings inkomst i vissa fall. I nämnda förordning stadgas dels rätt för aktiebolag att vid taxeringen åtnjuta avdrag för utdelning på nyemissioner och dels vissa undantag från regeln om aktiebolags och ekonomiska förenings skattefrihet för utdelningar från svenska aktiebolag och svenska ekonomiska föreningar.

Enligt gällande bestämmelser medges avdrag för utdelning på sådana aktier, för vilka inbetalning sker under tiden den 1 januari 1961—den 31 december 1970 i samband med bolags bildande eller vid ökning av aktiekapital. Avdraget är fastställt till 4 % av det kapital som vid beskattningsårets utgång inbetalts för de nya aktierna. Rätten till avdrag är begränsad till sammanlagt högst sex år.

Den begränsning av aktiebolagens och de ekonomiska förenings skattefrihet för utdelningar från svenska aktiebolag och svenska ekonomiska föreningar, som stadgas i förordningen, innebär, att bolag och

föreningar, som driver rörelse, jordbruk eller skogsbruk eller förvaltar fastighet, är skattskyldiga för utdelning på aktier och andelar, som anskaffats i kapitalplaceringssyfte. Bolag eller föreningar som förvaltar värdepapper eller liknande tillgångar (förvaltningsföretag) är skattskyldiga för uppbyggnad utdelning i den mån sammanlagda beloppet därav överstiger den av företaget för beskattningsåret beslutade egna utdelningen eller, då fråga är om s. k. investmentbolag, 125 procent av bolagets egen utdelning. Bolag och föreningar som driver byggnadsrörelse, tomtstyckningsrörelse eller yrkesmässig handel med fastigheter är skattskyldiga för utdelning på aktier, som utgör lager i rörelsen. Lagstiftningen är provisorisk och gäller vid 1963—1977 års taxeringar.

Annell-lagens bestämmelser kan sägas innebära en differentiering av bolagsbeskattningen på så sätt att utdelad vinst beskattas lägre än fonderad. Syftet med lagstiftningen är att genom rätten till avdrag för utdelning på nyemissioner underlätta aktiebolagens kapitalförsörjning i form av ökning av aktiekapitalet och att i beskattningshänseende jämställa företagens innehav av aktier i kapitalplaceringssyfte med andra kapitalinvesteringar.

I propositionen föreslås bl. a. att rätten till avdrag för utdelning på nyemissioner höjs till 5 % och att avdrag får åtnjutas under sammanlagt högst tio år, dock inte senare än femtonde taxeringsåret efter inbetalningen för aktierna. Vidare förordas att bestämmelserna i Annell-lagen får permanent karaktär. Enligt förslaget skall reglerna om skattskyldighet för utdelningar införas i kommunalskattelagen, medan bestämmelserna om avdragsrätt för utdelningar av praktiska skäl skall intas i en särskild förordning.

Under senare år har bolagens möjligheter till självfinansiering påtagligt försämrats dels genom skärpning av varulagervärderingsreglerna samt begränsning av möjligheterna att göra avsättning till pensionsstiftelse och dels genom de minskade vinstmarginalerna. De bedömningar av den framtida ekonomiska utvecklingen och kreditbehoven, som gjorts i 1965 års långtidsutrednings betänkande »Svensk ekonomi 1966—1970 med utblick mot 1980» (SOU 1966: 1) och i det nyligen framlagda betänkandet »Finansiella långtidsperspektiv» (SOU 1967: 6) visar att det för avsevärd tid framåt kommer att föreligga ett ökat behov av investeringar inom näringslivet, om produktionsökningen skall kunna hållas på en tillfredsställande nivå. Den ogynnsamma utvecklingen av företagens finansiella sparande samt kraven på fortsatt rationaliseringsverksamhet aktualiserar bl. a. frågan om en ökad inriktning av det enskilda sparandet på aktier och liknande värdepapper. Näringslivets kapitalförsörjning har hittills till relativt obetydlig del kunnat tillgodoses via aktiemarknaden. Det är emellertid uppenbart att den provisoriska lagstiftningen om avdragsrätt för utdelningar på nyemitterade aktier varit av betydelse särskilt för de större exportföretagens kapitalanskaffning. Behovet av en differentierad bolagsbeskattning

har även dokumenterats genom att en sådan förekommer inom såväl EFTA- som EEC-länder. Mot bakgrunden härav är det enligt utskottets mening angeläget, att bolagens möjligheter till kapitalanskaffning genom nyemissioner i möjligaste mån underlättas även i fortsättningen. Utskottet kan således inte biträda avslagsyrkandet i motionen II: 852 i denna del utan förordar för sin del att förslaget i propositionen till ändringar i Annellagstiftningen i allt väsentligt godtages.

I motionerna I: 686 och II: 854 hemställs att lagstiftningen »skall anses provisorisk» och att företagsskatteutredningen får i uppdrag att närmare utreda frågan om sambandet mellan företagets kapitalförsörjning och beskattningen.

Utskottet vill erinra om att i direktiven för företagsskatteutredningen framhållits att en särskild fråga för utredningen kan bli att bygga vidare på de erfarenheter, som vunnits av Annellagstiftningen. Utredningens förslag rörande företagsbeskattningen och andra omständigheter kan givetvis leda till att en omprövning av lagstiftningen blir erforderlig. Detta utgör i och för sig inte något skäl för att bestämmelserna även i fortsättningen skall vara av provisorisk karaktär. Det är i stället angeläget att lagstiftningen görs permanent, så att företagen kan planera sina nyemissioner på längre sikt utan hänsyn till risken för att rätten till avdrag upphör.

Vad härefter angår motionärernas utredningsyrkande vill utskottet endast framhålla, att man vid utformningen av skattelagstiftningen så långt det hittills varit möjligt sökt beakta företagets behov av konsolidering. De krav, som under senare år framförts på ytterligare lättnader i företagsbeskattningen, är för närvarande föremål för överväganden inom företagskatteutredningen. Det torde för övrigt kunna ifrågasättas om en större grad av självfinansiering inom näringslivet från samhällsekonomisk synpunkt enbart är av godo. Det är nämligen troligt att företag, som för sin kapitalförsörjning är hänvisade till den öppna kapitalmarknaden, i allmänhet tvingas till bättre planerade och mer räntabla investeringar än företag, som huvudsakligen kan finansiera investeringarna med inom företaget uppsamlade obeskattade vinstmedel.

Med det anförda avstyrker utskottet bifall till berörda yrkanden i motionerna I: 686 och II: 854.

I motionerna I: 685 och II: 853 yrkas att rätten till avdrag för utdelning på nyemissioner höjs till 6 % och att avdrag får åtnjutas under sammanlagt 20 år, dock senast tjugofemte taxeringsåret efter det år då inbetalningen för aktierna skedde. Frågan om avdragstidens längd har även aktualiserats i motionerna I: 686 och II: 854, vari hemställs att avdragsrätten skall få åtnjutas under sammanlagt 20 år. Motionsyrkandena avser att åstadkomma bättre överensstämmelse i beskattningshänseende mellan finansiering genom nyemissioner och lånefinansiering.

Vid en utökad avdragsrätt för utdelning på nyemissioner måste beaktas

att skattelättnaderna inte görs så stora, att de medför störningar på kapitalmarknaden och försvårar anskaffningen av kapital inom andra sektorer av samhällsekonomin. Statsmakternas av konjunkturpolitiska och samhällsekonomiska skäl nödvändiga reglering av kapitaltillförseln får givetvis inte äventyras genom ensidiga åtgärder på beskattningsområdet. Man kan inte heller bortse från att alltför stora skattelättnader i samband med en permanentning av lagstiftningen kan leda till inte önskvärda konkurrensrubbingar mellan företag, som gjort nyemissioner under den tid då de oförmånligare skattebestämmelserna varit tillämpliga, och företag, som gör nyemissioner efter tillkomsten av de nya bestämmelserna. Från dessa utgångspunkter är enligt utskottets mening den i propositionen föreslagna procentsatsen och tidsperioden för avdragsrätten väl avvägda. Utskottet kan således inte tillstyrka skattelättnader, som går väsentligt utöver vad som föreslagits i propositionen, och avstyrker bifall till motionerna I: 685 och II: 853 samt I: 686 och II: 854 i dessa delar.

Enligt 7 § i förslaget till förordning om avdrag vid inkomsttaxeringen för viss aktieutdelning äger ett bolag inte åtnjuta avdrag för utdelningar, om mer än hälften av aktierna vid utdelningstillfället ägs av svenskt aktiebolag, svensk ekonomisk förening eller utländskt bolag. Vid denna bedömning skall emellertid inte medräknas aktier, som tillhör förvaltningsföretag jämte dylika företag närstående bolag och föreningar, om sådana företag innehar mindre än hälften av samtliga aktier i det utdelande bolaget.

I motionerna I: 685 och II: 853 hemställer motionärerna, att det förhållandet att aktier ägs av förvaltningsföretag i princip inte skall föranleda förlust av avdragsrätten.

Utskottet vill inte bestrida, att bestämmelserna är komplicerade och att det av praktiska skäl vore önskvärt, att undantagsbestämmelsen i 7 § inte i något fall ägde tillämpning på utdelningar till förvaltningsföretag. Såsom framhålles i propositionen är emellertid spärregeln rörande förvaltningsföretagen nödvändig för att hindra att bestämmelserna utnyttjas för att nå icke avsedda skattelättnader. Utskottet kan därför inte tillstyrka berörda yrkande i motionerna I: 685 och II: 853.

Enligt departementschefens uttalande har avsikten varit att bibehålla den nuvarande undantagsbestämmelsen rörande förvaltningsföretagen i 7 § Annell-lagen oförändrad. Motsvarande stadgande i 7 § i förslaget till förordning om avdrag vid inkomsttaxeringen för viss aktieutdelning har emellertid erhållit en redaktionell utformning, som innebär en viss skärpning av lagstiftningen. För att undvika detta förordar utskottet, att andra stycket i 7 § omformuleras, så att inte något förvaltningsföretags innehav av aktier skall medräknas, om företaget jämte närstående företag innehar mindre än 50 % av det utdelande bolagets aktier.

Ovannämnda bestämmelser i 7 § kan belysas med följande exempel. Av

aktierna i det rörelsedrivande bolaget A innehar de rörelsedrivande bolagen B och C vardera 40 % och fysiska personer återstående 20 %. Under sådana förhållanden är A inte berättigat till avdrag för utdelning på nyemitterade aktier. Om däremot både B och C är förvaltningsbolag eller ett av dem är sådant bolag, äger A rätt till ifrågavarande avdrag.

Enligt nuvarande bestämmelser medges utan inskränkning avdrag för utdelning, om aktierna i det emitterande bolaget ägs av ett utländskt bolag. Någon ändring härutinnan föreslogs inte i den promemoria, som legat till grund för propositionen.

I ett flertal dubbelbeskattningsavtal föreskrivs att kupongskatt inte skall uttas på aktieutdelningar från svenskt dotterbolag till utländskt moderbolag. Dessutom är det utländska moderbolaget i hemlandet ofta helt eller delvis befriat från beskattning av utdelning från det svenska dotterbolaget. På grund därav föreslår departementschefen en skärpning av bestämmelserna på så sätt, att avdrag för utdelning på aktier, som ägs av utländskt bolag, i princip skall erhållas endast under förutsättning att svensk kupongskatt erläggs helt eller med nedsatt belopp.

Utskottet delar departementschefens uppfattning, att det inte är påkallat att medge avdragsrätt i samtliga fall, då aktierna i det svenska bolaget ägs av ett utländskt bolag. Det bör särskilt framhållas, att de nya bestämmelserna i 7 § inte innebär någon diskriminering av de berörda utländska företagen. Utskottet är medvetet om att genom departementschefens förslag en olikformighet uppkommer i fråga om rätten till avdrag för utdelning till bolag, som inte erlägger kupongskatt, och bolag, som erlägger sådan skatt med väsentligt reducerat belopp. Med hänsyn till att dubbelbeskattningsavtalen innehåller så skilda föreskrifter i detta hänseende torde det inte vara möjligt att åstadkomma en från rättvisesynpunkt mera tillfredsställande utformning av bestämmelserna än som föreslagits i propositionen. Utskottet tillstyrker således propositionen i denna del. För att förhindra att de nya bestämmelserna får retroaktiv tillämpning på redan genomförda nyemissioner förordar utskottet emellertid att övergångsbestämmelserna kompletteras med en regel av innebörd att stadgandena i 7 § om utländska bolag inte skall äga tillämpning på nyemissioner, som skett efter den 30 juni 1966 men före den 1 mars 1967.

Enligt förslaget i propositionen skall de nya bestämmelserna gälla utdelningar på aktier, som emitterats efter den 30 juni 1966. I motionerna I: 685 och II: 853 yrkas att de nya avdragsbestämmelserna skall äga tillämpning på nyemissioner fr. o. m. den 1 januari 1961 och således omfatta utdelningar på alla aktier, som nyemitterats efter Annell-lagens tillkomst.

Ändamålet med den nya lagstiftningen är att underlätta kommande nyemissioner. Det finns därför inte anledning att mildra bestämmelserna för redan genomförda nyemissioner, vilka beslutats under andra förutsättningar. Den omständigheten att olika avdragsregler kommer att gälla för

företag, som gjort nyemissioner både före och efter den 30 juni 1966, torde inte medföra några nämnvärda praktiska olägenheter. Med det anförda avstyrker utskottet bifall till motionerna I: 685 och II: 853 även i denna del.

I detta sammanhang har utskottet även att ta ställning till yrkandet i motionerna I: 685 och II: 853 om avdragsrätt vid inkomsttaxeringen för kostnader för nyemissioner.

Gällande skattelagstiftning saknar uttryckliga regler i fråga om aktiebolags organisationskostnader. I rättspraxis har emellertid avdrag vägrats för stämpel-, registrerings-, annons- och andra kostnader i samband med bildande av aktiebolag samt vid nyemission av aktier i redan bestående bolag. Det kan antas att ställningstagandet i rättspraxis till kostnader av angivet slag dikterats av att dessa inte ansetts hänförliga till utgifter för intäkternas förvärvande och bibehållande utan jämförts med utgifter för förvärvskällans förvärvande.

Frågan om den skattemässiga behandlingen av kostnader för nyemissioner liksom av organisationskostnader över huvud taget faller inom ramen för företagsskatteutredningens utredningsuppdrag. Utskottet är med hänsyn till frågans räckvidd inte berett att för närvarande ta ställning till motionärernas yrkande men förutsätter att företagsskatteutredningen har sin uppmärksamhet riktad på det i motionerna berörda spörsmålet. Av anförda skäl avstyrker utskottet bifall till berörda lagstiftningsyrkande i motionerna I: 685 och II: 853.

Utskottet behandlar här efter förslaget till förordning om avsättning till särskild nyanskaffningsfond. Enligt förslaget skall Kungl. Maj:t eller myndighet som Kungl. Maj:t bestämmer, om synnerliga skäl föreligger, äga medge att skattskyldig, som säljer rörelse eller rörelsegren, skattefritt får avsätta vinst som framkommer vid försäljningen till en särskild nyanskaffningsfond. Fonden skall inom tre eller, efter särskilt medgivande, sex år användas för avskrivning av nyanskaffade tillgångar. Skäl för medgivande att avsätta till nyanskaffningsfond skall anses föreligga, om avyttringen utgör ett led i strukturrationalisering, som är önskvärd från allmän synpunkt, och den skattskyldige har för avsikt att efter försäljningen göra betydande investeringar för sin återstående verksamhet eller för en ny verksamhet.

I motionen II: 852 yrkas avslag på propositionen även i denna del under hänvisning bl. a. till den pågående översynen av företagsbeskattningen.

Inom utskottet har rätt viss tvekan om ändamålsenligheten med och lämpligheten av det framlagda förslaget. Med hänsyn till att beskattningen av vinster, som framkommer vid försäljning av rörelse, i vissa fall kan utgöra hinder för en från allmän synpunkt önskvärd strukturrationalisering vill utskottet emellertid inte motsätta sig att man prövar den i propositionen föreslagna metoden för att underlätta reinvesteringar. Förslaget

bör ses som ett komplement till dispensregeln vid aktievinstbeskattningen, enligt vilken Kungl. Maj:t eller myndighet, som Kungl. Maj:t bestämmer, äger medge befrielse från realisationsvinstbeskattning, om beskattningen kan antas hindra strukturrationalisering, som är önskvärd från allmän synpunkt. Utskottet kan därför — med avstyrkande av motionen II: 852 i denna del — i princip biträda departementschefens förslag med de ändringar, som framgår av det följande.

Enligt förslaget får särskild nyanskaffningsfond tas i anspråk för investeringar i den förvärvskälla, vari avsättningen skett, och efter särskilt medgivande även i annan förvärvskälla. I motionerna I: 686 och II: 854 hemställas att fondmedel inom ett företag i en koncern skall få användas för investeringar inom annat företag i koncernen.

När ett koncernföretag gör en större försäljning i strukturrationaliseringssyfte är det, såsom motionärerna framhållit, ofta varken lämpligt eller möjligt att göra nyinvesteringar i samma företag. För att uppnå det avsedda syftet är det i stället ofta nödvändigt att investeringarna görs inom annat företag i koncernen. Utskottet delar därför motionärernas uppfattning, att det bör finnas möjlighet att överföra särskild nyanskaffningsfond mellan bolag inom en koncern. Bestämmelserna kan lämpligen utformas på i huvudsak samma sätt som i förordningen om investeringsfonder för konjunkturutjämning. Enligt 20 § 2 mom. nämnda förordning kan Kungl. Maj:t eller, efter Kungl. Maj:ts förordnande, arbetsmarknadsstyrelsen, om särskilda skäl föreligger, medge att investeringsfond överföres från ett bolag till ett annat inom koncernen. Bestämmelserna är avsedda att tillämpas mellan moderbolag och helägt dotterbolag eller vice versa samt mellan systerbolag, om båda är helägda dotterbolag till samma moderföretag. Vid tillståndsgivningen skall enligt uttalande i proposition 1963: 159 skälig hänsyn tas till kommunintressena. Utskottet föreslår, att 3 § förslaget till förordning om avdrag vid inkomsttaxeringen för avsättning till särskild nyanskaffningsfond, m. m. kompletteras med en bestämmelse av ovan angivet innehåll. Förslaget föranleder även en ändring i 10 § i författningsförslaget. Härigenom torde ifrågakarande yrkande i motionerna I: 686 och II: 854 vara tillgodosett.

I sistnämnda motioner har framhållits angelägenheten av att prövningen av dispensfallen blir så likformig som möjligt. Ett liknande uttalande gjordes från utskottets sida vid tillkomsten av dispensregeln i strukturrationaliseringsfallen vid aktievinstbeskattningen. Utskottet förutsätter att Kungl. Maj:t även vid den ifrågakarande dispensgivningen beaktar de i motionerna framförda önskemålen.

Utskottet har slutligen att ta ställning till den i motionerna I: 686 och II: 854 begärda utredningen, som syftar till vidgade möjligheter till avsättning till särskild nyanskaffningsfond. Enligt motionärernas mening bör sålunda övervägas att göra avdragsrätten generell med viss lägsta be-

loppsgräns. Vidare bör ett mot eljest utgående skatt svarande belopp deponeras i riksbanken. Efter särskild dispens skall dock depositionsskyldigheten kunna ersättas av skyldighet att lämna bankgaranti.

Den föreslagna rätten till avdrag för avsättning till särskild nyanskaffningsfond bör betraktas som en försökslagstiftning. Innan erfarenhet vunnits av lagstiftningen är det enligt utskottets mening inte lämpligt att ta ställning till en så väsentlig utvidgning av bestämmelserna, som motionärerna föreslagit. Detta utesluter självfallet inte att man, om erfarenheterna av lagstiftningen blir goda, senare kan överväga en mera generell avdragsrätt liksom andra förslag till ändringar, som framförts under remissbehandlingen, exempelvis införande av rätt till fondavsättning i inkomstkällan jordbruksfastighet. Av det anförda framgår att utskottet inte kan biträda ifrågavarande utredningsyrkande i motionerna I: 686 och II: 854.

Mot de delar av propositionen, som behandlats av bevillningsutskottet och som i det föregående inte upptagits till särskild behandling, har utskottet inte funnit anledning till erinran.

Utskottets hemställan

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

A) att riksdagen — med förklarande att Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 17, i vad densamma hänvisats till bevillningsutskottet, icke kunnat av riksdagen oförändrad antagas samt med avslag på motionen II: 852 av herr Karlsson i Huddinge m. fl., i vad motionen hänvisats till bevillningsutskottet, ävensom i anledning av de likalydande motionerna I: 686 av herr Tistad m. fl. samt II: 854 av herrar Sjönell och Gustafson i Göteborg — måtte antaga följande vid propositionen fogade förslag till

1) förordning om avdrag vid inkomsttaxeringen för viss aktieutdelning med de ändringar, att 7 § och övergångsbestämmelserna erhåller följande såsom *utskottets förslag* betecknade lydelse.

(Kungl. Maj:ts förslag)

(Utskottets förslag)

7 §.

Avdrag medges — — — — — utländskt bolag.

Vid tillämpning av första stycket medräknas icke aktie som tillhör förvaltningsföretag som avses i 54 § fjärde stycket kommunalskat-

Vid tillämpning av första stycket medräknas icke aktie som tillhör förvaltningsföretag som avses i 54 § fjärde stycket kommunalskat-

(Kungl. Maj:ts förslag)

(Utskottets förslag)

telagen, om sådana företag, i förekommande fall jämte bolag och förening som med hänsyn till äganderättsförhållanden eller organisatoriska förhållanden kan anses stå företagen nära, innehade mindre än hälften av samtliga aktier i bolaget,

utländskt bolag, om skatt enligt förordningen den 12 februari 1943 (nr 44) om kupongskatt skall erläggas för utdelningen till det utländska bolaget med helt eller nedsatt belopp, eller

annat bolag eller annan förening som är skattskyldig för utdelning på aktien.

Vid tillämpning — — — — — eller föreningen.

Aktiebolag, som — — — — — denna paragraf.

Denna förordning — — — — — att gälla.

Bestämmelserna i — — — — — 1 januari 1966.

telagen, om sådant företag, i förekommande fall jämte bolag och förening som med hänsyn till äganderättsförhållanden eller organisatoriska förhållanden kan anses stå företaget nära, innehade mindre än hälften av samtliga aktier i bolaget,

utländskt bolag, om skatt enligt förordningen den 12 februari 1943 (nr 44) om kupongskatt skall erläggas för utdelningen till det utländska bolaget med helt eller nedsatt belopp, eller

annat bolag eller annan förening som är skattskyldig för utdelning på aktien.

Vid tillämpning av 7 § första stycket skall icke medräknas aktie, som tillhör utländskt bolag, när fråga är om utdelning på aktie, som utgivits i samband med bolags bildande eller i samband med ökning av aktiekapitalet, om ansökan om stiftelsehandlingarnas godkännande för bolagets registrering ingivits till registreringsmyndigheten eller beslut om ökning av aktiekapitalet anmälts för registrering före den 1 mars 1967.

2) lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370);

3) förordning om avdrag vid inkomsttaxeringen för avsättning till särskild nyanskaffningsfond, m. m. med de ändringar, att 3 och 10 §§ erhåller följande såsom utskottets förslag betecknade lydelse.

(Kungl. Maj:ts förslag)

(Utskottets förslag)

3 §.

Särskild nyanskaffningsfond — — — — gällande bestämmelser.
Konungen eller — — — — — avsättningen skett.

Har svenskt aktiebolag i direkt ägo aktier motsvarande mer än nio tiondelar av aktiekapitalet i ett eller flera svenska aktiebolag äger Konungen eller myndighet som Konungen bestämmer, om särskilda skäl föreligger, medge att särskild nyanskaffningsfond hos ett av bolagen helt eller delvis övertages av ett annat av bolagen. I beslutet anges i vilken förvärvskälla hos det övertagande bolaget som fonden skall vara avsatt. Har särskild nyanskaffningsfond fått övertagas, skall så anses som om det övertagande bolaget verkställt avsättning till fonden det år, då det överlåtande bolaget gjort avsättningen i fråga.

10 §.

Skattskyldig, som gjort avsättning till särskild nyanskaffningsfond eller som enligt 6 § tredje stycket övertagit sådan fond, är pliktig att vid självdeklaration för det beskattningsår, då avsättningen eller övertagandet ägt rum, ävensom för varje påföljande beskattningsår, intill dess de avsatta medlen avförts ur fonden, foga uppgift enligt fastställt formulär rörande avsättning av medel till fonden samt fondens användning och avveckling.

Skattskyldig, som gjort avsättning till särskild nyanskaffningsfond eller övertagit sådan fond, är pliktig att vid självdeklaration för det beskattningsår, då avsättningen eller övertagandet ägt rum, ävensom för varje påföljande beskattningsår, intill dess de avsatta medlen avförts ur fonden, foga uppgift enligt fastställt formulär rörande avsättning av medel till fonden samt fondens användning och avveckling.

Länsstyrelsen upprättar — — — återförda fondmedel.

4) förordning om ändrad lydelse av 3 § 3 mom. och anvisningarna till 3 § förordningen den 30 november 1951 (nr 763) angående beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst; samt

5) förordning angående ändrad lydelse av 3 § och punkt 1 av anvisningarna till 2 § förordningen den 8 april 1960 (nr 63) om rätt till förlustutjämning vid taxering för inkomst;

B) att följande motioner, nämligen

1) de likalydande motionerna I: 685 av herrar Gösta Jacobsson och Brundin samt II: 853 av herr Magnusson i Borås m. fl., samt

2) de likalydande motionerna I: 686 av herr Tistad m. fl. samt II: 854 av herrar Sjönell och Gustafson i Göteborg,

måtte, i den mån de icke kan anses besvarade genom vad utskottet ovan anfört och hemställt, av riksdagen lämnas utan åtgärd.

Stockholm den 9 mars 1967

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar John Ericsson, Einar Eriksson, Yngve Nilsson, Gösta Jacobsson, Erik Filip Petersson, Paul Jansson, Sundin, Arne Pettersson, Tistad och Stadling; samt

från andra kammaren: herrar Magnusson i Borås, Brandt, Allard, Gustafson i Göteborg, Vigelsbo, Andersson i Essvik, Forsberg, Enskog, Hammarsten och Börjesson i Falköping.

Reservationer

1) av herrar *Yngve Nilsson, Gösta Jacobsson och Magnusson* i Borås, vilka — under återopande av motiveringen i de likalydande motionerna I: 685 av herrar Gösta Jacobsson och Brundin samt II: 853 av herr Magnusson i Borås m. fl. — ansett, att utskottet bort

dels tillstyrka bifall till nämnda motioner, såvitt avser förslagen

a) att avdrag enligt förordningen om avdrag vid inkomsttaxering för viss aktieutdelning skall få ske under förutsättning att ansökningshandlingarna vid nybildning av bolag liksom vederbörlig anmälning vid ökning av aktiekapitalet ingivits efter utgången av 1960 samt

b) att avdrag för utdelning skall få uppgå till 6 procent,

dels på grund härav hemställa,

att riksdagen måtte antaga följande förslag till lydelse av 1 och 2 §§ förordningen om avdrag vid inkomsttaxeringen för viss aktieutdelning.

1 §.

Vid beräkning av nettointäkt av rörelse eller jordbruksfastighet enligt kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370) och förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt äger svenskt aktiebolag erhålla avdrag för utdelning på aktie, för vilken inbetalning skett efter den 31 december 1960, under förutsättning att, om aktien utgivits i samband med bolagets bildande, ansökan om stiftelsehandlingarnas godkännande för bolagets registrering ingivits till registreringsmyndigheten efter den 31 december 1960 och, om aktien utgivits i samband med ökning av aktiekapitalet, att beslut om ökningen anmälts för registrering efter nämnda dag.

2 §.

Avdrag medges för utdelning, som förfallit till betalning under beskattningsåret, och får uppgå till högst sex procent av vad som inbetalats för aktien före beskattningsårets utgång.

Omfattar räkenskapsåret — — — motsvarande mån.

2) av herrar *Yngve Nilsson, Gösta Jacobsson, Erik Filip Petersson, Sundin, Tistad, Magnusson* i Borås, *Gustafson* i Göteborg, *Vigelsbo, Enskog* och *Börjesson* i Falköping, vilka — under återopande av motiveringen i motionerna I: 685 av herrar Gösta Jacobsson och Brundin samt II: 853 av herr Magnusson i Borås m. fl. ävensom i motionerna I: 686 av herr Tistad m. fl. samt II: 854 av herrar Sjönell och Gustafson i Göteborg — ansett, att utskottet bort tillstyrka bifall till nämnda motioner såvitt avser förslaget, att avdrag skall medges för sammanlagt högst 20 kalenderår och icke senare än tjugofemte taxeringsåret efter det år då inbetalning för aktierna först skedde, och på grund härav bort hemställa,

att riksdagen måtte antaga följande förslag till lydelse av 4 § förordningen om avdrag vid inkomsttaxeringen för viss aktieutdelning.

4 §.

Avdrag medges för sammanlagt högst tjugo kalenderår och icke senare än tjugofemte taxeringsåret efter det år då inbetalning för aktierna först skedde.

3) av herrar *Yngve Nilsson, Gösta Jacobsson, Erik Filip Petersson, Sundin, Tistad, Magnusson* i Borås, *Gustafson* i Göteborg, *Vigelsbo, Enskog* och *Börjesson* i Falköping, vilka

dels anfört:

»Frågan om företagens kapitalförsörjning och dess samband med beskattningen är ingalunda löst i och med den delreform, som föreslagits i proposition nr 17. Den väsentligt minskade självfinansieringsgraden inom företagen aktualiserar kravet på att beakta företagets behov av konsolidering, särskilt med hänsyn till det investeringsincitament som en högre självfinansieringsgrad innebär. Det är därför av stor vikt att denna fråga skyndsamt utredes. Vid en sådan utredning kan det också visa sig motiverat att revidera Annell-lagen i ovan angivna syfte.

Som framhålles i motionerna I: 686 och II: 854 föreligger även skäl att utreda möjligheterna att vidga rätten till avsättning till särskild nyanskaffningsfond. KF har i sitt remissyttrande skisserat en alternativ utformning av fondbestämmelserna, som skulle ge generell rätt till avsättning efter de regler som gäller för särskilda investeringsfonder för avyttrat fartyg. Vid sidan av den möjlighet till fondavsättning som anges i propositionen och som är beroende av Kungl. Maj:ts prövning skulle alltså finnas en generell avdragsrätt, som dock skulle vara förbunden med bestämmelser syftande till att garantera att skatt erlägges för den händelse fonderna inte användes för sitt syfte.

Företagsskatteutredningen fick vid sitt tillsättande ganska vida direktiv och torde i och för sig vara oförhindrad att ta upp ovan angivna frågor. Emellertid råder en viss ovisshet om denna utrednings arbetsprogram. Vi anser därför att motionerna I: 685 och II: 853 samt I: 686 och II: 854, i vad de avser ovan angivna frågor, bör överlämnas till företagsskatteutredningen att beaktas vid dess fortsatta arbete.»

dels ansett att utskottet under punkt B bort hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa, att motionerna I: 685 och II: 853 samt I: 686 och II: 854 i vad de avser ovan angivna frågor överlämnas till företagsskatteutredningen att beaktas vid det fortsatta utredningsarbetet.

4) av herr *Einar Eriksson*.